

ROK B
KWARTAŁ 1
LEKCJA 11

TEMAT 3 - Kiedy chwalimy Boga,
MIESIĄCA każdego dnia odczuwamy radość.

Tłumaczenie Ola Smyk – Parma
Korekta Klaudia Głowacka
Redakcja Marta Karpińska

Tytuł oryginału: Primary Sabbath School Leader/Teacher Guide. (www.gracelink.net)

Przewodnik metodyczny dla nauczycieli opracowany przez Sekretariat do Spraw Szkoły Sobotniej przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom - wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję darczyńcom oraz Adwentystycznemu Stowarzyszeniu Inicjatyw za wsparcie finansowe korekty podręczników. Projekt koordynowała Fundacja Krzepki Maluch.

*Projekt jest już przygotowany do składu i druku, dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na czerwono (w składzie będą musiały zostać poprawione np. numery stron) – proszę nie zwracać na to uwagi :).
Pozdrawiam, Asia

GDZIE JEST DZIEWIĘCIU?

ŹRÓDŁA:	Łk 17,11-19; <i>Pragnienie wieków</i> , rozdział 36: <i>Dotyk wiary</i> .
WIERSZ PAMIĘCIOWY	„Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje” (Ps 103,2-3).
GŁÓWNA PRAWDA	Wielbimy Boga, kiedy Mu dziękujemy.
CEL – dzieci:	Wiedzą , że czcimy Boga, kiedy okazujemy Mu wdzięczność. Odczuwają pragnienie, aby Bóg usłyszał ich uwielbienie Reagują , opowiadając, co Bóg dla nich uczynił.
LEKCJA BIBLIJNA W SKRÓCIE	Dziesięciu trędowatych błaga Jezusa o miłosierdzie i uzdrowienie, gdy ten wchodzi do wioski. Jezus nakazuje im, aby poszli i pokazali się kapłanom. Działają z wiarą i postępują zgodnie z Jego instrukcjami, co skutkuje ich uzdrowieniem w drodze do kapłanów. Tylko jeden z nich, Samarytanin, wraca, aby podziękować Jezusowi za uzdrowienie. Jezus jest jednocześnie szczęśliwy i smutny - szczęśliwy, że jeden uzdrowiony z trądu pamiętał, by oddać chwałę Bogu, i smutny, że pozostałych dziewięciu tego nie zrobiło.
TA LEKCJA JEST O:	uwielbieniu. Uwielbienie jest odpowiedzią na Bożą łaskę i moc. Wszyscy trędowaci skorzystali z Bożej łaski i uzdrawiającej mocy. Tylko jeden odpowiedział jednak bezpośrednio na Bożą łaskę, oddając Mu cześć z wdzięcznością i uwielbieniem.
WZBOGACENIE NAUCZYCIELA:	„Trędowaci stali z dala”. Co najmniej jedno źródło podaje, że trędowaty powinien stać w odległości co najmniej 50 jardów (62 metry) od osoby zdrowej, jeśli stał pod wiatr. Nic lepiej nie obrazuje całkowitej izolacji, w której żyli chorzy. Kiedy Samarytanin wrócił, Jezus powiedział: „Twoja wiara cię uzdrowiła” (lub „twoja wiara cię zbawiła”; zob. Mt 9,22; Łk 7,50; 8,48, aby przeczytać o innych sytuacjach, w których Jezus użył tego zwrotu). Wyrażenie to sugeruje, że oprócz fizycznego uzdrowienia, które otrzymała cała dziesiątka, Samarytanin doświadczył również zbawienia.
DEKORACJA SALI	Zob. lekcja 9.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

PRZYWITANIE

Przywitaj wchodzących uczniów. Zapytaj ich, jak minął im tydzień – co sprawiło im radość, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Potem rozpocznijcie realizację wybranej czynności wprowadzającej.

WPROWADZENIE

Wybierz zabawę odpowiednią dla twojej grupy.

A. „DZIĘKUJĘ” W RÓŻNYCH JĘZYKACH

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- lista sposobów na powiedzenie „dziękuję”, którą wszyscy będą mogli zobaczyć	<p>Powiedz: Jest wiele sposobów, aby powiedzieć „dziękuję” - zarówno czynami, jak i słowami. Spróbujmy powiedzieć „Dziękuję” w kilku różnych językach. Pomóż dzieciom przeczytać listę:</p> <ul style="list-style-type: none">• angielski - Thank you• hiszpański - Gracias• hindi (Indie) - Dhan-nya-wadh (dun-ya-vahd)• francuski - Merci• afrykański - Dankie• filipiński - Selemat po• japoński - Arigato Gozaimasu• niemiecki - Danke (dahn-ka)	<p>Powiedz: Bóg jest przyzwyczajony do słuchania słowa „Dziękuję” we wszystkich językach. Właśnie miałeś próbkę tego, czego On doświadcza. Upewnij się, że często pozwalasz Bogu słyszeć twoje uwielbienie w swoim języku.</p> <p>Na zakończenie zaśpiewajcie pieśń <i>Dzieci, chwalcie Zbawcę</i> (pieśń nr 606), zmieniając słowa tak, aby śpiewać jedną formę podziękowania. Na przykład:</p> <p>„Dziękuję, merci, gracias. Danke, Boże. Dhan-nya-wadh. Dziękuję, merci, gracias. Arigato, selemat po.”</p> <p>Powiedz: Dzisiejsze przesłanie mówi...</p>

WIELBIMY BOGA, KIEDY MU DZIĘKUJEMY.

B. SZTAFETA BEZ KCIUKÓW

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- taśma maskująca lub bandaże - kulki lub zwinięty papier - ołówek i papier dla każdej drużyny	<p>Poproś dzieci, aby dobrały się w pary i pomogły przykleić kciuki partnera do jego dłoni (dorośli pomagają w razie potrzeby). Następnie utwórz zespoły do sztafety. Każdy zespół ma swojego lidera. Jeśli dzieci powiedzą, że sztafeta jest zbyt łatwa, poproś je, aby trzymały jedną rękę za plecami.</p> <ul style="list-style-type: none">• Sztafeta papierowa: Liderzy drużyn rzucają piłki lub papierowe kulki do pierwszej osoby w kolejce. Osoba ta łapie i rzuca przedmiot z powrotem do lidera, a następnie przykuca lub biegnie do tyłu. Prowadzący powtarza czynność z następną osobą i tak dalej, aż do ostatniej osoby. Kontynuuj, aż ostatnia osoba odrzuci przedmiot z powrotem do prowadzącego.• Wyścig w podpisywaniu papierów: Z wciąż zaklejonymi kciukami, liderzy drużyn piszą swoje imię i nazwisko, a następnie przekazują ołówek i papier następnej osobie w kolejce. Każda osoba po kolei podpisuje się na kartce. Ostatnia osoba znosi ją do nauczyciela. <p>Powtórz sztafetę z niezaklejonymi kciukami.</p>	<p>Zapytaj: Jak się czujecie, gdy znów możecie używać swoich kciuków?</p> <p>Powiedz: Trędowaci często tracą palce u rąk i nóg. Trąd atakuje, pozbawiając czucia, więc mogą zranić się w palec u nogi lub dłoni i nie zdawać sobie z tego sprawy. Owrzodzenia powstające w ranie ostatecznie niszczą część palca u ręki lub nogi. Jak czułby się trędowaty, który stracił palec? Wyobraź sobie, jakie to uczucie odzyskać władzę w rękach. Pozwól na dyskusję. Za co dzisiaj możesz chwalić Boga? Chwalenie Go to wspaniały sposób na oddawanie Mu czci. Przeczytaj na głos Psalm 9,1-2. O tym właśnie mówi nasze dzisiejsze przesłanie:</p>

WIELBIMY BOGA, KIEDY MU DZIĘKUJEMY

MODLITWA

WSPÓLNOTA

Wspomnij o radościach i smutkach, o których uczniowie opowiedzieli ci, wchodząc do sali. Zapoznaj ich z werselem pamięciowym i daj czas na podzielenie się doświadczeniami z lekcji, którą studiowali w ubiegłym tygodniu. Przypomnij o urodzinach, szczególnych wydarzeniach lub osiągnięciach. Serdecznie przywitaj wszystkich gości.

PIEŚNI

Ojcze, dziękuję (pieśń nr 36)

Szukajcie Króla chwał (pieśń nr 140)

Chcę z Tobą chodzić (pieśń nr 334)

DARY

Zaproponuj modlitwę, prosząc Boga, aby użył złożonych darów w celu nauczania innych o Nim, aby mogli być Mu wdzięczni - tak jak twoja klasa.

MODLITWA

Zapisz wszystkie prośby i rozwiązane problemy w klasowym dzienniku modlitwy (zob. lekcja 8). Zaśpiewajcie pieśń *Z Jezusem*, a następnie powiedzcie te słowa razem w modlitwie. Zachęć dzieci, aby dodały do modlitwy po jednym zdaniu, dziękując Bogu za coś szczególnego.

HISTORIA BIBLIJNA

OPOWIEDZENIE HISTORII

Materiały	Przebieg						
- bandaż lub rolka papieru toaletowego - nożyczki	<p>W ramach przygotowań do interaktywnej opowieści, owiń jedną z własnych dłoni bandażem lub papierem toaletowym. Daj dzieciom kawałek papieru toaletowego lub bandaża, który mają owinać wokół jednej z dłoni, zabezpieczając ją kciukiem. Podczas rozmowy o Jezusie, połącz zabandażowaną rękę za plecami i poproś dzieci, by zrobiły to samo.</p> <p>Wyjaśnij, że kiedy usłyszą poniższe słowa, będą reagować zgodnie z wskazówkami:</p> <table border="0"><tr><td>Kiedy usłyszą:</td><td>robią:</td></tr><tr><td>zabandażowana ręka -</td><td>ręka w górze;</td></tr><tr><td>trędowaty lub trąd -</td><td>ręka w górze + krzyk „nieczysty, nieczysty!”.</td></tr></table>	Kiedy usłyszą:	robią:	zabandażowana ręka -	ręka w górze;	trędowaty lub trąd -	ręka w górze + krzyk „nieczysty, nieczysty!”.
Kiedy usłyszą:	robią:						
zabandażowana ręka -	ręka w górze;						
trędowaty lub trąd -	ręka w górze + krzyk „nieczysty, nieczysty!”.						

OPOWIADANIE HISTORII

Pewnego dnia, gdy Jezus wraz ze swoimi uczniami zbliżał się do wioski, zawołało na Niego dziesięciu mężczyzn. Podnieśli oni swoje **zabandażowane ręce** [Podnieś zabandażowaną rękę.] i zawołali:

- Jezu, Mistrzu, ulituj się nad nami!. [Zachęć dzieci, aby powtórzyły gest za tobą.]

Jezus rozejrzał się dookoła i ich zobaczył. Dostrzegł ich **zabandażowane ręce**. [Podnieś zabandażowaną rękę.] W oddali zauważył też nędzne szałas, w których mieszkali. Towarzyszacy mu ludzie również to wszystko zauważyli.

- **Trędowaci** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] - mruknęli uczniowie i czekali, żeby zobaczyć, co zrobi Jezus. [Schowaj zabandażowane ręce za plecy.]

Trąd [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] to chorobą, która zmienia kolor skóry i pozbawia czucia. Zaczyna się na palcach rąk i nóg, a czasem atakuje nawet twarz. Ponieważ **trędowaci** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] nic nie czują, często ranią palce u rąk i nóg. Wtedy w ranach wyrastają brzydkie wrzody i zżerają ciało. Jedyne, co mogli w tamtych czasach zrobić **trędowaci** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”], **zabandażować** swoje **ręce**. [Podnieś zabandażowaną rękę.]

Nikt nie chciał być blisko **trędowatego** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] z obawy przed zarażeniem się **trądem** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] Dlatego **trędowaci** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] musieli wołać „Nieczysty!”, aby ostrzec ludzi, by trzymali się z daleka.

Niewesoły widok dziesięciu **trędowatych** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] poruszył kochające serce Jezusa. Zawołał więc do nich:

- Idźcie, pokażcie się kapłanom! [Schowaj zabandażowaną rękę za plecami].

Przez chwilę mężczyźni czuli rozczarowanie. Dlaczego Jezus nie uzdrowił ich od razu? Ale potem zrozumieli, dlaczego wysłał ich do kapłanów.

Trędowaci [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”] wiedzieli, że starożytne prawo Mojżesza wymagało od uzdrowionych **trędowatych** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”], aby pokazali się kapłanowi. Jeśli ten ogłosił ich uzdrowienie, wszyscy inni witali ich z powrotem w wiosce. Znow mogli mieszkać ze swoimi rodzinami.

- Na co czekamy? – zapytali siebie nawzajem.

Odwrócili się i chwiejnym krokiem ruszyli w stronę najbliższej synagogi. Bandaże zwisały z ich **zabandażowanych rąk**. [Podnieś zabandażowaną rękę.]

Gdy biegli, czucie wróciło do ich rąk i nóg. Zdarli bandaże. [Poczekaj, aż wszyscy odplączą papier ze swoich rąk.] Naprawdę zostli uzdrowieni! Widząc to, biegli jeszcze szybciej. Ale jeden z nich zatrzymał się. Odwrócił się i pobiegł z powrotem w stronę Jezusa.

Ten człowiek był Samarytaninem. Był podwójnie nieszczęśliwy. Traktowano go jako wyrzutka, ponieważ był zniechęconym Samarytaninem, a potem doszedł do tego fakt, że był **trędowaty** [Podnieś rękę i krzyknij: „Nieczysty! Nieczysty!”]. Był uważany za podwójnie nieczystego.

Chociaż Samarytanin – tak jak pozostali - chciał dotrzeć do kapłana i zostać uznany za zdrowego, to jednak wrócił do Jezusa. Uklęknął u Jego stóp.

- Dziękuję ci – wyszeptać, a potem krzyczał głośniej i głośniej - dziękuję, dziękuję, dziękuję!

Oczy Jezusa błyszczały. Tak niewielu dzieliło się z Nim swoją wdzięcznością. Tak niewielu pozwoliło Mu usłyszeć radosne uwielbienie i cześć, gdy zostali uzdrowieni.

- Czy nie dziesięciu mężczyzn zostało oczyszczonych? - zapytał Jezus. - Gdzie więc jest pozostałych dziewięciu? Czy

Samarytanin jest jedynym, który potrafi dziękować i chwalić Boga?

Dalej Jezus powiedział:

- Wstań i idź. Wiara twoja uzdrowiła cię.

Radość zalała serce Samarytanina. Z wdzięcznym sercem oddał cześć Bogu.

ROZWINIĘCIE

Powiedz: **Jak trędowaty Samarytanin został potraktowany przez mieszkańców wioski?** (Jakby był brudny i nie mogli go dotknąć.)

Jak opiekuje się tobą twoja mama, kiedy jesteś chory? (Dotyka czoła, mierzy temperaturę, kładzie do łóżka, podaje tacę z jedzeniem.) **Jak wyglądałoby twoje życie, gdybyś w tamtych czasach był chory na trąd?** (Brak czucia, brak dotykania, musiałbym sam o siebie zadbać.)

Kto w naszym społeczeństwie jest dzisiaj traktowany jak nieczysty? (Ludzie bardzo biedni, chorzy na AIDS, dzieci chore HIV, ludzie ulicy, dzieci, które nie ubierają się tak jak my, itd.)

Jak byś się czuł, gdyby coś, co sprawiało, że nie można cię dotykać, zostało od ciebie zabrane i mógłbyś żyć tak jak wszyscy inni? Co miałbyś ochotę zrobić? (Śmiać się, świętować, chwalić Boga.)

Bóg jest dla nas taki dobry. Wybawił nas od grzechu. Grzech jest gorszy niż trąd. Co chciałbyś zrobić w związku z Bożą miłością względem ciebie? Pozwól na dyskusję. **Wypowiedzmy wspólnie nasze przesłanie:**

WIELBIMY BOGA, KIEDY MU DZIĘKUJEMY.

WERSET PAMIĘCIOWY

Materiały	Przebieg
<ul style="list-style-type: none">- Biblia- werset pamięciowy zapisany w miejscu, w którym każdy może go zobaczyć- instrumenty rytmiczne	<p>Powiedz: Jednym ze sposobów, w jaki chwalimy i uwielbiamy Boga jest muzyka. Nasz dzisiejszy werset pamięciowy pochodzi z psalmu. Nie będziemy go śpiewać, ale będziemy wybijać rytm słów, gdy będziemy go razem powtarzać.</p> <p>Wybijaj rytm, czytając werset na głos: „Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje.” (Ps 103,2-3).</p> <p>Poproś dzieci o wybijanie rytmu podczas powtarzania wersetu. Następnie zakrycie lub wymażcie jedno słowo i powtórzcie czynność. Powtarzajcie go, usuwając po jednym słowie, aż wszystkie wyrazy znikną.</p>

STUDIUM BIBLIJNE

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- Biblie	<p>Wybierz troje dzieci (lub dorosłych, jeśli dzieci nie potrafią czytać), aby przeczytały historię z lekcji z Ewangelii Łukasza 17,11-19, przydzielając im części do czytania w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dziecko 1 Części wersów, które opowiadają o wydarzeniach: w. 11-12.13a.14a.14c.15-16.17a.19a; • Dziecko 2 Co powiedzieli trędowaci: w.13b; • Dziecko 3 Co powiedział Jezus: w. 14b.17-18.19b. 	<p>Powiedz: Jak się czujecie, kiedy ktoś za coś wam dziękuje? (Dobrze; szczęśliwy, że zauważył co zrobiłem; zadowolony, itp.) Jak według was czuje się Bóg, kiedy Mu za coś dziękujemy? (Szczęśliwy, zadowolony, itp.) Jakimi sposobami możemy dziękować Bogu? (Modlitwa, pieśni, nasze postępowanie.) Co mówi nam dzisiejsze przesłanie? Zapamiętajmy je:</p>

WIELBIMY BOGA, KIEDY MU DZIĘKUJEMY.

ZASTOSOWANIE

A. KRĄG WDZIĘCZNOŚCI

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- Plakat z zapisanym dużymi literami fragmentem z Ps 103,2-3.	<p>Poproś dzieci, aby znalazły sobie partnera, a następnie usiadły w kręgu wokół ciebie (opcja dla dużych grup: dzieci tworzą kręgi wokół swoich dorosłych pomocników). Przeczytajcie razem Ps 103,2-3. Dorosły wypowiada pierwsze słowo tego wersetu. Następnie, zgodnie z ruchem wskazówek zegara, każda osoba dodaje kolejne. Jeśli ktoś nie pamięta swojego słowa, grupa musi zacząć od początku. Grajcie tak długo, aż któraś z grup dokończy werset. Zróbcie jeszcze jedną rundę. Tym razem każda osoba mówi osobie po swojej lewej stronie coś, co w niej ceni lub podziwia. Osoba, która została pochwalona, wyraża swoją wdzięczność Jezusowi za to, że jej pomógł lub dał jej tę cechę. Na przykład: Osoba A: Podoba mi się, że Kasia jest taka dobra w piłce nożnej. Kasia: Dziękuję Bogu za to, że dał mi silne nogi i tatę, który uczy mnie, jak kopać piłkę.</p>	<p>Poproś dzieci, aby zobowiązały się do dziękowania ludziom i oddawania Bogu chwały, kiedy inni prawią im komplementy. Zapamiętajmy nasze przesłanie i powiedzmy je razem:</p>

WIELBIMY BOGA, KIEDY MU DZIĘKUJEMY.

B. SCENKI SYTUACYJNE

Przebieg	Rozwinięcie
<p>Pomóż swojej klasie odegrać poniższe sytuacje:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Powiedz: Przychodzisz z podwórka, jest ci gorąco i jesteś spragniony. Twój nauczyciel proponuje ci coś do picia. Co robisz? (Pijesz; dziękujesz nauczycielowi.) Zapytaj: Kto tak naprawdę dostarczył wodę? Czy powinniśmy podziękować również Jezusowi? • Powiedz: Na swoim teście ortograficznym widzisz dobrą ocenę. Wszyscy twoi koledzy są zadowoleni z wyników. Co powiesz, gdy będziecie gratulować sobie nawzajem? (Dziękuję; miałem pomoc w nauce; Jezus mi pomógł.) 	<p>Powiedz: Każda dobra rzecz, która ci się przydarza, stwarza okazję, aby uwielbiać Boga. Zawsze pamiętaj, aby za każdym razem Mu dziękować, ponieważ ...</p>

WIELBIMY BOGA, KIEDY MU DZIĘKUJEMY.

DZIELENIE SIĘ

DZIĘKUJĘ CI, JEZU

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
<ul style="list-style-type: none">- znaczniki z obrazkami- instrumenty rytmiczne- papier- przybory plastyczne- koperty i znaczki pocztowe- śpiewnik	<p>Wyznacz w pomieszczeniu trzy miejsca, gdzie dzieci mogą zrobić coś, aby chwalić Pana. Na ścianie w pobliżu każdego z nich przyklej znak z obrazkiem czynności (zob. ramka poniżej). Niech w każdym miejscu będzie dorosły pomocnik.</p> <p>Powiedz: Chcemy, aby inni również dziękowali Panu za to, co On robi dla nich. Zdecydujcie więc, które ćwiczenie chcecie wykonać, a następnie pójście do pomocnika w wybranym przez siebie miejscu, a on wam pomoże. Podczas pracy, pomyśl o kimś, z kim chciałbyś podzielić się podziękowaniami i opowiedz o tym innym członkom grupy.</p>	<p>Kiedy skończy się czas, niech wszyscy się zbiorą, aby pokazać i podzielić się swoim uwielbieniem. Przeczytaj na głos Psalm 103,2-3 (werset pamięciowy) i poproś dzieci, aby powtarzały go razem z tobą.</p> <p>Powiedz: Uwielbianie sprawia że jesteśmy radośni. Bóg cieszy się, gdy oddajemy Mu cześć. Wielbienie to mówienie Bogu, jak bardzo jesteśmy wdzięczni. Chcemy, aby inni Także Go chwalili. Podzielmy się więc z kimś tym, co zrobiliśmy w tym tygodniu. Dzisiaj nauczyliśmy się, że ...</p>

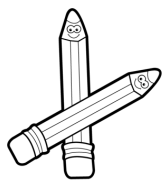
WIELBIMY BOGA, KIEDY MU DZIĘKUJEMY.

1. Nutki

Materiały: instrumenty rytmiczne, coś do pisania, kartka, śpiewnik.

Aktywność: Dzieci układają pieśń pochwalną na podstawie Psalmu 9,1-2 na melodię *Kiedyż ujrzę Pana* (pieśń nr 192).

2. Kredki

Materiały: blok rysunkowy, kredki, pisaki.

Aktywność: Dzieci wykonują plakat dekoracyjny, który zawisnie w korytarzu w kościele. Na plakacie znajduje się podziękowanie za to, co Bóg dla nich uczynił.

3. Znaczk pocztowe

Materiały: długopisy, papier w linie, koperty, znaczki pocztowe.

Aktywność: Dzieci piszą listy do swoich przyjaciół i najbliższych, w których opisują, czego Bóg dla nich dokonał.

ZAKOŃCZENIE

Zakończcie zajęcia modlitwą, dziękując Bogu za błogosławieństwa udzielone podczas dzisiejszej szkoły sobotniej.

(możesz wyciąć ten fragment i dać go rodzicom – spędzając czas z dzieckiem, pomogą mu utrwalić ważne prawdy)

MATERIAŁ DLA DZIECI

Tekst źródłowy: Łk 17,11-19, *Pragnienie wieków*, rozdział 36: *Dotyk wiary*.

Tekst pamięciowy: „Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje” (Ps 103,2-3).

Główna prawda: Wielbimy Boga, kiedy Mu dziękujemy.

GDZIE JEST DZIEWIĘCIU?

Czy przechodziłeś ospę wietrzną? Jeśli tak, to prawdopodobnie musiałeś przez dłuższy czas zostać w domu. Gdybyś poszedł do szkoły, inne dzieci mogłyby się od ciebie zarazić, ponieważ jest to choroba zakaźna. W dzisiejszej lekcji przeczytamy o dziesięciu mężczyznach, którzy chorowali na podobną ale o wiele poważniejszą przypadłość.

Pewnego dnia Jezus wraz z uczniami szedł do Jerozolimy. Przechodzili drogą na granicy Galilei i Samarii. Gdy wchodzili do pewnej wioski, dziesięciu mężczyzn zawołało:

- Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!"

Jezus rozejrzał się dookoła. Zobaczył rozbite poza wioską szałas. Widział mężczyzn ubranych w poszarpaną odzież. Zauważył bandaż owinięte wokół ich stóp i rąk. Od razu zrozumiał, że ci ludzie byli trędowaci.

Gdy ich zobaczył, poczuł wielki smutek. Wiedział, jak bardzo pragnął być zdrowi.

Na długo przed tym, jak Jezus żył na ziemi, Mojżesz ustanowił pewne zasady dotyczące trądu: kiedy na skórze pojawiały się pierwsze oznaki trądu, chory musiał pokazać je kapłanowi, który bardzo dokładnie je oglądał, a następnie odsyłał taką osobę do domu. Po upływie określonego czasu chory wracał do kapłana. Jeśli rany się nie zagoiły, kapłan stwierdzał, że dana osoba jest nieczysta, ponieważ cierpi na trąd.

Trędowaci musieli mieszkać poza wioską. Nie wolno im było wrócić do swoich rodzin, dopóki rany się nie zagoiły. I chociaż zawsze mieli nadzieję, trąd był chorobą nieuleczalną.

Dziesięciu mężczyzn, których zaczął Jezus, było Żydami, a jeden był Samarytaninem. Słyszeli oni o Jezusie. Wyciągnęli do Niego ręce i błagali Go, aby im pomógł.

- Idźcie, pokażcie się kapłanom - zawołał Jezus.

Przez chwilę byli rozczarowani. Ale potem zrozumieli. Wiedzieli, dlaczego Jezus posyła ich do kapłana. Wiedzieli, że będą musieli mu się pokazać. Jeśli kapłan uzna, że są uzdrowieni, wszyscy inni przyjmą ich z powrotem do wioski. Mogli wrócić do domów i znów zamieszkać ze swoimi rodzinami.

- Na co czekamy? - pytali siebie nawzajem, spiesząc się, by znaleźć kapłana. W miarę jak biegli, czucie wracało do ich stóp i rąk. Bóle zniknęły. Naprawdę zostali uzdrowieni!

Chociaż Samarytanin bardzo chciał wraz z innymi dotrzeć do kapłana, zatrzymał się. Odwrócił się i pobiegł z powrotem do Jezusa. Chwaląc i dziękując Bogu, upadł u Jego stóp.

- Dziękuję ci – wyszeptał, a potem krzyczał coraz głośniejsze:

- Dziękuję, dziękuję, dziękuję!

Oczy Jezusa błyszczały. Tak niewielu ludzi, którym pomagał, okazywało prawdziwą wdzięczność. Spojrzał w dół drogi na dziesięciu spieszących się Żydów.

- Czy nie dziesięciu trędowatych zostało oczyszczonych? - zapytał ze smutkiem. - Gdzie jest pozostałych dziesięciu?

Czy Samarytanin jest jedynym, który będzie dziękował i chwalił Boga?

Potem zwrócił się do Samarytanina i powiedział:

- Wstań i idź. Dzięki twojej wielkiej wierze zostałeś uzdrowiony.

Radość wypełniła serce tego człowieka. Z wdzięcznym sercem oddał cześć Bogu.

Sobota:

- Wraz z członkiem rodziny przejdźcie się w pewnej odległości od waszego domu lub mieszkania, ale tak, abyście nadal mogli je widzieć. Wyobraź sobie, jak by to było mieszkać z dala od swojej rodziny. Wspólnie przeczytajcie lekcję. Jeśli to możliwe, podziel się tą historią z osobą chorą.
- Spróbuj opowiedzieć tę historię własnymi słowami i przeczytaj werset pamięciowy komuś z twojej rodziny.

Niedziela:

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie historię z lekcji z Ewangelii Łukasza 17,11-19.

- Zrób lub znajdź mały prezent dla osoby chorej. Przygotuj papier do pakowania z ładnymi obrazkami. Napisz na nim werset pamięciowy. Zaplanuj dostarczenie lub wysłanie prezentu pocztą.
- Zagraj, zaśpiewaj, zanuć lub posłuchaj pieśni *Wielbij Mocarza i Króla wszechświata* (pieśń nr 1).
- Podziękuj Bogu za swoje zdrowie.

Poniedziałek:

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytaj fragment z Ewangelii Łukasza 17,15-16. Jak myślisz, dlaczego Łukasz wspomniał, że dziesiąty trędowaty był Samarytaninem? Przeczytaj Dzieje Apostolskie 10,34-35.
- Czy masz przyjaciela z innego kraju? Kto to jest? Znajdź jego/jej kraj na mapie. Pomódl się dzisiaj za niego.
- Odrysuj swoją rękę lub stopę na kartce i wytnij rysunek. Napisz na wycinku werset pamięciowy, a następnie wykorzystaj kartkę, aby nauczyć go swoją rodzinę.

Wtorek:

- Poproś rodzinę, aby pomogła ci zrobić flet. Znajdź tekturową rurkę (rolkę po papierze toaletowym itp.). Przymocuj kawałek woskowanego papieru do jednego końca za pomocą gumki. Nuć na flecie jedną z ulubionych pieśni pochwalnych. Poproś rodzinę o przeczytanie wersetu pamięciowego, gdy ty będziesz „grał” na flecie.
- Przeczytaj fragment z Listu do Rzymian 1,21-22. Co może stać się z tym, kto zapomina podziękować Bogu za Jego błogosławieństwa? Jakimi błogosławieństwami cieszyłeś się dzisiaj? Podziękuj za nie Bogu.

Środa:

- Podczas rodzinnego nabożeństwa opowiedz o tym, gdy byłeś chory. W jaki sposób twoja choroba była podobna lub niepodobna do trądu? Kto pomógł ci wyzdrowieć? Kiedy się modlisz, podziękuj Bogu za opiekę medyczną i dar zdrowia.
- Napisz swoje imię bez użycia kciuka. Następnie podziękuj Jezusowi za to, w jaki sposób zostałeś stworzony.
- Wykorzystaj wycinek dłoni lub stopy i przypomnij sobie werset pamięciowy.

Czwartek:

- Razem z rodziną przeczytaj werset z Ewangelii Łukasza 17,17. Jak myślisz, dlaczego dziewięciu trędowatych nie podziękowało Jezusowi? Napisz poniżej trzy rzeczy, za które jesteś wdzięczny:

- Podziękuj Jezusowi w tej chwili. Wyobraź sobie, że jesteś u Jego stóp tak jak ten wdzięczny trędowaty.

Piątek:

- Podczas rodzinnego nabożeństwa urządź maraton uwielbienia. Śpiewajcie pieśni pochwalne. Spróbujcie zaczynać następną pieśń, jak tylko skończy się poprzednia. Śpiewajcie tak długo, aż zabraknie wam nowych pieśni. Czytajcie fragmenty z Psalmu 138,1 i 145,1-2 jako modlitwę.
- Załóżcie rodzinną *Księgę błogosławieństw*. W każdy piątek wieczorem wpisujcie do niej błogosławieństwa, którymi wasza rodzina cieszyła się w minionym tygodniu. Złapcie się za ręce i podziękujcie za nie Jezusowi.
- Poprowadź swoją rodzinę w wypowiedaniu wersetu pamięciowego.